

20210115-Taygeta-NL-De-extractie-uit-de-aarde-protocollen-en-proces

DE EXTRACTIE UIT DE AARDE - PROTOCOLLEN EN PROCES

Cristina: Hoe doe je een extractie? Hoe wordt het gepland? Spreek je af met de persoon?

Anéeka van Temmer: De meest gebruikelijke manier is om gewoon aan te komen, het schip boven de plaats te zetten, waar de te extraheren persoon zich bevindt, en met de trekstraal hem/haar naar het schip te brengen. En het schip verwijderen. Alles in luttele seconden.

De andere manier, meer Taygetean, is om met de persoon af te spreken, en als het hun tijd is, verzamelt die persoon zijn spullen van sentimentele waarde (geen geld) en gaat naar een punt zo ver mogelijk van menselijke ogen. Het is gemakkelijker als hij een voertuig heeft.

Die persoon komt aan op de afgesproken plaats en wacht op de komst van het schip. Het schip geeft met zijn positielichten te kennen dat het klaar moet staan, draait zich om om te zien of alles veilig is, en gaat aan land. De hellingbaan wordt voor de persoon neergelaten, die zijn of haar voertuig het schip in kan rijden of naar binnen kan lopen, allemaal met hun vrienden, die binnen wachten om hen te troosten. Het voertuig wordt binnen vastgemaakt en het schip stijgt op en verlaat de Aarde. Deze procedure, die is overgenomen uit de menselijke terminologie, wordt "Dust-off" genoemd, vanwege al het vuil en puin dat een schip opwerpt als het landt en opstijgt.

Cristina: wow wat spannend! En als je de aarde verlaat, waar ga je dan heen? Blijf je in het schip of ga je naar een andere planeet? Of hangt het af van het ras?

Anéeka van Temmer: Het hangt af van het ras en de situatie. Vanuit Taygeta zijn ze meestal eerst naar de Viera Andromeda gegaan, toen daar nog een Taygeteaans station was. Tegenwoordig is er geen recente extractie meer, dus zouden ze direct aan boord van dit schip komen, hier.

Cristina: En kan de persoon dan naar Temmer of Erra gaan? Of moet hij op het schip blijven?

Anéeka van Temmer: Ja, afhankelijk van wat het wil, en welk schip naar Taygeta gaat, om de persoon mee te nemen.

Estel-la: Kunt u ons een voorbeeld geven van hoe ver weg het van de beschaving moet zijn? Om het veilig te maken voor jullie.

Anéeka van Temmer: Dat hangt van elke plek af, het is gewoon belangrijk dat het niet tussen huizen of tussen mensen ligt op een heel duidelijke manier. Het hoeft niet in Congo te zijn of iets dergelijks. Het kan ook op een paar kilometer afstand van een dorp zijn, zolang ze maar niet kunnen zien dat ze problemen veroorzaken, dan is alles in orde.

Estel-la: Ik neem aan dat het schip dat landt een Suzy type is, of misschien een kleinere?

Anéeka van Temmer: Ja, het is een Combat type met laadvermogen voor een voertuig. Dit CGI-schip heeft een helling die lijkt op die welke in onze schepen wordt gebruikt voor extractie, kijk er maar eens onder.

Estel-la: In welke situaties heeft dit type extractie van uw kant plaatsgevonden? Kunt u ons enkele gemiddelde cijfers/gegevens van de afgelopen jaren geven?

Anéeka van Temmer: In de laatste 10 jaar zijn er ongeveer 100 Starseeds van ons weggenomen, terwijl er in de laatste 2 jaar geen zijn weggenomen. Ik heb geen exacte gegevens bij de hand, en ik kan ook geen exacte namen geven, omdat het mensen zijn die als vermist te boek staan.

Estel-la: En hoe zijn ze met u in contact gekomen?

Anéeka van Temmer: Van het jaar 2009 tot ongeveer 2017 waren we hier in een baan 36.000 Taygeteanen in 29 grote schepen. Vandaag zijn er nog maar 30 van ons. En alleen ik, die op regelmatige basis praat. Yázhi vertegenwoordigt alleen zichzelf en is geen Taygetean, dus ze past niet in deze aantallen. Vandaag zijn we nog maar met 30.

Voorheen waren er veel mensen die hier contact zochten, op een gegeven moment waren het er meer dan 500. Vandaag ben ik de enige overgeblevene van Taygeta, met een beetje van Yazhi, maar zij is opzij gestapt.

Het gebeurt op dezelfde manier als met jou, als gevolg van een vriendschap.

Cristina: Natuurlijk, ik begrijp het Aneeka, waarom kan iemand die is weggehaald geen contact opnemen met zijn dierbaren?

Anéeka van Temmer: In het kort, omdat ze lijden. En velen, zo niet allen, komen in ernstige dissonantie. Het veroorzaakt gewoon problemen.

Cristina: Natuurlijk kan ik me voorstellen dat je lijdt als je je familie met hun leven op aarde ziet. En wat zeg je tegen de dierbaren van die persoon? Vertel je ze de waarheid of doe je alsof je een ongeluk hebt?

Anéeka van Temmer: Dat hangt af van het wezen dat eruit gehaald moet worden. Maar als ze zo gehecht zijn, is het beter om nog niet uitgehaald te worden. Alleen diegenen die er niet meer functioneren worden verwijderd en als er niemand echt of sterk van hen afhankelijk is.

Dat deel is aan de persoon die eruit gehaald moet worden.

Cristina: Dank je wel, Anéeka. En nog een vraag, gisteren vertelde je ons dat als een persoon naar het schip zou gaan, hij jullie voedsel niet zou kunnen eten vanwege het zuurstofgehalte in de koolstofmoleculen waaruit het voedsel bestaat. Wat eten ze dan als ze op het schip aankomen?

Anéeka van Temmer: Ze krijgen het voedsel dat het beste voor hen is. Maar eigenlijk is het beter dat ze daar snel overheen zijn, want dat levert geen gezondheidsproblemen op, alleen ongemak, en zo raken ze sneller gewend aan het voedsel aan boord.

Cristina: En als ze eenmaal op het schip zijn, helpen ze dan mee met de taken aan boord?

Anéeka van Temmer: Na een tijdje, ja, als ze zich aanpassen. Het is niet nodig dat ze dat meteen doen, want de schok van het hier zijn is al te veel voor ze om te verwerken. Ze zullen wel weten wanneer en waarmee ze moeten helpen. In de tussentijd is het hun moment.

Estel-la: Gaat men door een aanpassingsperiode? En zo ja, hoe is die?

Anéeka van Temmer: Het hangt af van elke persoon, maar meestal gaan ze in shock, samen met de verandering van voedsel. Ze zijn in een staat van euforie, gecombineerd met melancholie en verwarring. Maar door de nieuwe routine en stabiliteit aan boord, voelen ze zich snel veilig. Zij zijn degenen die snel daarna vragen om te helpen of iets te doen, en dat is bijna altijd in overeenstemming met wat zij al uit ervaring weten.

Suriko bijvoorbeeld, die in februari 2016 werd gehaald en nu 17 jaar oud is, studeert en assisteert op de commandobrug, bij navigatietaken, onder leiding van Eridania Yellena uit Erra, de kapitein van het schip. Maar gedurende meer dan twee jaar heeft ze gewoon alles gadeslagen, en is ze onze vriendin en metgezel geweest, terwijl ze opgroeide. Op haar 13e werd ze uitgehaald, vandaag met 17 is ze al functioneel en vaste kracht op de commandobrug.

Ze spreekt alleen Japans en Taygeteaans. Ze is al telepathisch en zo. Maar haar wortels zijn niet van een starseed, wat betekent dat ze menselijk is. (Hoewel ze uiteindelijk allemaal zaden zijn). Dus, vandaag heeft ze zich bijna normaal ontwikkeld, dat wil zeggen, ze behoudt haar fysieke kenmerken en haar uitgesproken Japanse uiterlijk. En zeer Japans. Lang lichaam, grote en dikke oogleden, zeer blanke huid en mager. Ze beweert hier gelukkig te zijn en wenst niet terug te keren naar de Aarde. Ze heeft daar toch niemand.

Estel-la: En is er bijvoorbeeld een of andere begeleidingsregeling voor de onttrokkenen, zoals bezoeken aan de dokter om te zien hoe ze zich ontwikkelen, of supplementen of psychologische ondersteuning of zoiets?

Anéeka van Temmer: Ja, het is onder toezicht van de dokters aan boord, in dit geval blijft alleen Senetre over als dokter, hoewel we hier allemaal medische kennis hebben, vergeet niet dat in Taygeta mensen zich niet echt specialiseren, zoals op aarde. Ze weten van alles.

Cristina: Ja, dat is echt interessant! Je had het ook over de mogelijkheid om de Med-Pod te gebruiken voor aanpassing van het fysieke lichaam, maar als dat niet zo is... hoe is de natuurlijke aanpassing van het lichaam, hangt het alleen af van de geest van de persoon of is er enige verandering door er gewoon te zijn?

Anéeka van Temmer: De natuurlijke aanpassing van het lichaam gaat langzaam, biologisch gezien is het in 7 jaar per persoon voltooid. De veranderingen zijn zeer geleidelijk, zoals je zou zien bij een kind van 10 jaar, dat in de loop van 7 jaar bijna een volwassene wordt. Ze groeien, ze transformeren, ze veranderen hun gezicht, hun smaak, alles. Maar ja, het hangt af van de stimulans en de geest van de persoon.

Cristina: Ik begrijp het, en als je naar Temmer of Erra gaat... Waar ga je dan heen? Is er een speciale plek voor nieuwkomers?

Anéeka van Temmer: Niet echt, alleen een plaats voor begeleiding, maar ze worden geïntegreerd in het burgerleven thuis, bijna onmiddellijk, zoals het geval kan zijn en zoals de persoon vraagt.

Estel-la: Wat bedoelt u met plaats voor toezicht?

Anéeka van Temmer: Een gebouw, met vrijwilligers, waar de nieuwkomer terecht kan, als hij hulp nodig heeft. Mensen, met wie de persoon kan praten en hun problemen van allerlei aard kan oplossen.

Cristina: En passen de meesten van hen zich goed aan? Of hebben ze problemen vanwege de verandering van cultuur en gewoonten?

Anéeka van Temmer: De meesten passen zich snel aan, omdat ze zich herinneren wie ze waren en hoe ze in deze cultuur waren, ze zijn voor het grootste deel Starseeds, dus ze voelen zich heel snel thuis. Toch zullen ze menselijke gewoonten moeten achterlaten, die in Taygeta niet correct zijn. Maar dit is waar ze van tevoren op zijn voorbereid, tijdens het contact via deze methode en andere zoals Skype.

Estel-la: En op basis van gegevens van extractiegevallen, welk aspect is waargenomen als het moeilijkst om aan te passen en het minst? Als nieuwsgierigheid...

Anéeka van Temmer: Het heeft hen veel werk gekost om het automatische aardse gedrag, waarvoor ze geprogrammeerd zijn, achter zich te laten. Om zich aan te passen aan kleine dingen die in Taygeta worden waargenomen, zoals goede manieren. Bijvoorbeeld dat niemand een huis binnenkomt met dezelfde schoenen die ze buiten hebben gebruikt. Of dat hier iedereen zonder uitzondering elke dag, en soms zelfs twee of drie keer per dag, een bad neemt en zich omkleedt, zodat de hele dag met dezelfde kleren rondlopen niet in de smaak valt. Hoewel het afhangt van de warmte en de activiteit, is men daar ook flexibel in, het hangt ervan af wat men aan het doen is. Ook geen haast hebben met alles, is niet nodig in Taygeta, alles gebeurt wanneer het moet gebeuren. Met kalmte en geduld.

Estel-la: Wow, wat een merkwaardig iets. Deze kleine dingen maken het verschil naar mijn mening. Bijvoorbeeld, soms zijn er ook misverstanden door culturele verschillen als het gaat om eten, met het keukengerei of de omgangsvormen aan tafel.

Anéeka van Temmer: Die worden getolereerd, maar ze komen niet vaak voor, ze leren snel. Wat het eetgerei betreft, hebben we het mes en de lepel, maar het is anders, het is meer een klein kommetje met een handvat, een halve bol met een versierd handvat, voor soepen.

De vork bestaat hier niet. In plaats van de vork hebben we een soort keukengerei dat lijkt op de oosterse eetstokjes, maar dan met 3 kleine stokjes, met een flexibel gewricht in het midden, en ze hebben kleine grijptandjes aan het uiteinde dat het voedsel raakt, het houdt het voedsel vast tussen 3 punten. Thuis zijn ze meestal gemaakt van versierd hout. Hier op het schip zijn ze gemaakt van composietmaterialen, sommige transparant. We vermijden onnodig hout en brandstoffen, want een brand in een ruimteschip is meestal verwoestend en zeer gevaarlijk.

Cristina: Wat als de persoon die je afzuigt in onderdompeling is? Wat gebeurt er dan? Je zei dat het bewustzijn beslist in welk lichaam het blijft, maar is dit een conflict voor de afgezogen persoon of niet als hij zijn herinneringen terugkrijgt?

Anéeka van Temmer: Door de onderdompeling is alles ingewikkelder vanuit het ene perspectief en minder vanuit het andere. Er wordt aangenomen dat wanneer het sterrenzaad op Aarde sterft, het wakker wordt in de onderdompelingscapsule nadat het zijn/haar leven op Aarde heeft voltooid. Het hoeft er niet uitgehaald te worden, het wordt alleen thuis wakker, op de planeten. Herinnert zich wie is en waarom op deze manier de Aarde is binnengekomen. Het is een van de meest voorkomende manieren om de Aarde te betreden. Het wordt pas een probleem als de gecontacteerde persoon in onderdompeling is en op de traditionele manier geëxtraheerd wil worden.

Het is mogelijk en het gebeurt. Maar de persoon wordt geconfronteerd met de complexe dynamiek van het hebben van twee lichamen en tegelijkertijd twee personen zijn, het is moeilijk en vreemd voor velen en zij verkiezen het te vermijden. Het is aan de persoon om te beslissen wat te doen. Het meest ethische en aan te raden om te doen als je in onderdompeling bent, is om je natuurlijke cyclus van leven op Aarde te vervullen.

Estel-la: U heeft gezegd dat u nooit een persoon afzuigt die iemand heeft die van hem afhankelijk is, of het nu een dier is of een familielid, is dit waar?

Anéeka van Temmer: Ja, in principe kan dat niet. Vanuit een ethisch standpunt.

Estel-la: Ik begrijp het natuurlijk, maar in het geval van beide mensen of zij die het met elkaar eens zijn, is het mogelijk, nietwaar? Bijvoorbeeld moeder en dochter.

Anéeka van Temmer: Ja, in dat geval ja. Huisdieren kunnen met elkaar overweg, maar er zijn problemen, want ze kunnen een probleem worden voor de ecologie.

Cristina: Ja, ik begrijp het, een bedreiging voor de inheemse fauna, stel ik me zo voor.

Anéeka van Temmer: Ja, dat klopt.

Cristina: En is er een extractie protocol voor de Starseeds? Ik weet dat je al zei dat het volgens afspraak was, maar is er iets vastgelegd als richtlijn?

Anéeka van Temmer: Alleen dat ze niemand moeten hebben, die van hen afhankelijk is, echt afhankelijk is, en dat ze er mentaal klaar voor zijn, dat wil zeggen, wakker voor de realiteit van alles wat niet op Aarde is en bereid om consequenties en verantwoordelijkheden op zich te nemen, die gepaard gaan met de procedure zelf, in overeenstemming met hun persoonlijke omstandigheden.

Maar niet als een vast protocol. Het is flexibel voor elke persoon.

Cristina: Ik begrijp het, maar hoe zit het met de mensen die een extractie willen, wat moeten zij doen Anéeka? Hoe kunnen zij weten welke afspraken ze hebben?

Anéeka van Temmer: Het is moeilijk te weten welke overeenkomsten ze hebben. Men kan alleen afgaan op de observatie van hun leven, als er geen preciezere gegevens zijn, wat zeldzaam is om te

hebben. Vaak is het de persoon die zich herinnert de akkoorden te hebben, maar het is zeker dat zij dezelfde akkoorden hebben als ieder ander mens, want ze zijn er.

Dit is te wijten aan frequenties, zoals het feit dat je ouder wordt, door achteruitgang door de schadelijke omgeving waarin je leeft. Of je daar nu geboren bent of hier, als je op Aarde bent maakt het geen verschil. Op een paar uitzonderingen na.

Estel-la: Heeft elk ras verschillende protocollen?

Anéeka van Temmer: Ze zullen hun varianten hebben, ja. Maar de basis blijft hetzelfde, de hierboven genoemde.

Cristina: Dus je kunt in principe niet weten welke overeenkomsten je hebt vanwege de sluier van vergetelheid?

Anéeka van Temmer: Ja. Maar dat is op zich de belangrijkste afspraak, om het niet te onthouden. Om alles vanaf nul uit te werken.

Cristina: Dus het is ingewikkeld. En als je zegt verantwoordelijkheden en consequenties bij het verlaten van de Aarde... Wat bedoel je dan?

Anéeka van Temmer: Vanaf het moment dat ze vertrekken, kunnen ze niet meer terugkeren naar de Aarde, noch contact opnemen met hun vrienden. Eenmaal hier zullen ze zich niet meer gedragen zoals op Aarde, maar zullen ze de gewoontes van elk ras overnemen.

Accepterend dat ze hier niet op dezelfde manier zullen verouderen als op Aarde. Hoe verleidelijk het ook klinkt, het heeft ook zijn problemen, voornamelijk psychologisch. Hier zul je er honderden jaren hetzelfde uitzien. Maar je ziel, naargelang je ervaringen, zal moe worden. En je hebt niet de optie van "oud zijn". Dat "ik met pensioen wil". Of dat ik levensmoe ben en klaar om te sterven. Hier is de zaak complexer. Hetzelfde gezicht jaar na jaar. Eeuw na eeuw.

Cristina: Natuurlijk zijn er veel dingen te overwegen. Dingen die men van hieruit niet weet.

Anéeka van Temmer: Juist. Zoals je ziet, is het leven hier erg complex. Het is niet dat er geen problemen zijn in 5D, maar dat ze anders zijn. Zoals een spel met vele lagen, de een boven de ander. In 3D is het platter, als een spel met één laag.

Hier is het meer als 3D schaken, dat is de naam van het spel.

Cristina: Ja ik begrijp het, ik stel me voor dat om meer te herinneren, andere levens en ervaringen, alles in niveau toeneemt.

Anéeka van Temmer: Hoe meer dingen je weet, hoe meer je in jezelf opneemt en hoe meer je waarneemt, je leven en je hele werkelijkheid neemt toe in complexiteit. Dat is waar je het eenvoudige en het essentiële begint te waarderen, boven het overbodige.

Cristina: Natuurlijk Anéeka, veel mensen vragen nu om extractie, en ik denk dat het belangrijk is om de voors en tegens duidelijk te maken.

Anéeka van Temmer: Ja. Ze moeten onthouden dat ze niet zomaar hun familie in de steek kunnen laten die van hen houdt en financieel en/of emotioneel van hen afhankelijk is. Dat is tegen onze ethiek en het extractieprotocol.

Cristina: Ja, dat is heel belangrijk. Zowel voor degenen die vertrekken als voor degenen die blijven.

Anéeka van Temmer: En hier is het niet zo dat er geen problemen zijn, want die zijn er wel, ze zijn alleen anders. En er is een grotere complexiteit in het leven en in het begrijpen. Het is niet voor iedereen. Multilevel schaken.